

לדעת רבא – מאחר שהזרעים רכים, הבגד מחממו, ו**אסור** לתת אותו בחיקו.

ולדעת רב אשי – מאחר שאין דרך חימום באופן הזה, הדבר **מותר**.

סנדל המסומר ביום טוב

סנדל המסומר הוא סנדל של עץ מצופה עור ומסמרות קבועים בו.

וגזרו **עליו חכמים שלא לנעלו בשבת ויום טוב**, משום מעשה שהיה, שנהרגו על ידו רבים בשבת, כמבואר במסכת שבת.

ומבואר במשנתנו, שכשם שאסור לנעלו בשבת ויום טוב, כך **אסור לשלחו דורון ביום טוב** מאיש לרעהו.

ואמר אביי, שדווקא לנעלו או לשלחו לחבירו אסור, **אבל לטלטלו בביתו מותר**.

שליחת מנעל שאינו תפור ביום טוב

מנעל שאינו תפור כלל, אינו ראוי להלך בו כלל, ודין פשוט הוא שאין משלחים אותו **ביום טוב** מאיש לרעהו.

ומשנתנו באה ללמד, שכן הדין גם כשהוא תפור ביתידות קטנות של עץ, אי"נ בשתי תפירות באמצע ושתיים בראש ושתיים בעקב, כי מנעל כזה נחשב כמנעל שאינו תפור.

שליחת מנעל לבן ביום טוב

כל מנעל שלא נשלמה מלאכתו להיותו כמנעל שרגילים בני אדם ללכת בו, אין משלחים אותו ביום טוב.

ומאחר שהיו רגילים ללכת במנעלים שחורים, מנעל שנשלמה עשייתו, אבל עוד לא נצבע בשחור, [כדרך שהיו צובעים, על ידי בוץ של קרקע גיר שחורה], הריהו כמנעל שלא נשלמה עשייתו, ואין משלחים אותו ביום טוב.

ובמקומות שהיו עושים מנעלים באופן שהצד החלק של העור כלפי חוץ, [הוא צד החיצון של העור], מאחר שנצבע שחור, מיד נשלמה עשייתו, ומשלחים כמותו ביום טוב, [וכן היה במקומו של רבי יהודה].